

OBLANIE (4) *sb n*

o jasne, a *pochylonej e* prawdopodobnie *pochylone* (*Calep -ę*, tak też w *Cn*).

N sg oblânié (3). \diamond *I oblâni(e)m* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. oblać.

1. *Polanie płynem jakiejś powierzchni; perfusio Mącz, Cn* (3) : *Perfusio, Polanie/ Oblanie. Mącz* 140a.

Wyrażenie: »wkoło oblanie« (1): *Circunfusio – Wkoło oblanię. Calep* 198a.

Przen (1) :

Wyrażenie: »oblanie krwi« (1): *Azas to niebel deſpeth Polakom od Pana gdi ktorego Zamku doſtał zwiłkiem oblaniem krwi ich PaprUp* K3.

2. *Woda otaczająca coś* (1) : *Czo ieft morze [...] ſwiata oblanie, związek wżego przyrodzenia, ſmiałość żywota, prog ziemie, rozdzielenie kroleſtw, goſpoda wod, ſtudnieza chmur. BielŻyw* 135.

Cf OBLAĆ